

Melynek adatai minden tekintetben megváltoztak, hogy az orosz kormány oly reab zsidót...

A király Debreczenben.

Debreczen, szept. 16. Király ő felsége debreczeni látogatásáról a fővárosi lapok is sok érdekes dolgokat írtak.

Ők voltak az ország központja. Felejük irányult minden tekintet. Róluk írtak, felőlük beszéltek.

Fogadták, s látták a koronás magyar királyt. És hogy e szerencsében részesülhettek, bizonyára nem adnák oda három királyi tábláért sem.

Nagyváradi örömet csak az a sárgafekete zászló zavarta, amit Schlauch püspök a rezidenciájára kifizetett.

Hja, Schlauch nagyon jól tudja, hogy a primási-székhöz a bécsi Burgon át vezet az út.

De a debreczeni királylátása sem volt egészen zavartalan. A derek csivisek örömet meg az eső zavarta meg.

Sehaj! Bizonyosan Hadur sirt örömeiben, hogy háromszázötven esztendő alatt mégis csak akadt a Habsburgok közül egy koronás király, a ki meglátogatta ősi fészkeiben a magyar népet.

Hálások is voltak e kegyes leereszkedésért a csivisek.

Csaptak olyan paradét, aminőt nem látott még az Alföld.

Tizenkétezer forintjába került a városnak minden egyes óra, amit a király Debreczen falai között töltött.

Teik onnan!

Hát még az a lángoló lelkesedés, őszinte öröm, amivel környeztek!

Azt mondják, hogy komnyekre fakadt a király, amint a nép ragaszkodásának ez örömtünetét látta.

Hátha még köztük laknak állandóan.

A debreczeni polgár eddig is büszke volt „kis vasúdjára”. De ezután, tudom, hogy tel nem cserélne a magyar államvasutak összes vonalait, zónáitól együtt.

Hisz a király tilt rajta. Ott, azon a helyen, ahol talán azelőtt egy órával Küllő uram, Szekeres uram ültek vala.

Nagy dolog ez. Kivált ha tudjuk, hogy ő felsége életében először tilt eféle közúti masinán.

De még egyben főzték le a debreczeniek a többi királylátó városokat.

Ilyen zászló lengett a debreczeni városház arbocon is!

túni le a nap”, tette uralgóvá a spanyol udvar szertartásait német földön is.

Azóta századok multak, nagy forradalmak viharja rombolva sűrűlt végig világszűnőn, a madridi trón elveszté ümbuszát s maga Spanyolország sem exportál többé semmit, se eszméket, se politikai divatot, se regényes kosztümöket — legfeljebb néhány év óta a boa dega intézményt.

Csak az ő spanyol etikett tartotta fenn magát az Escuriában és a Burgban. Emitt II. József hozzáértte ugyan reformatori báróját, a mely bizonyos tekintetben nem kisebb feladatot végzett, mint a francia guillotine. De a sok ezer gyökérszárral a Burg talajába nőtt régi törzsrel. Ő sem boldogult egészen.

Előtte a spanyol szertartások mellett a spanyol öltözet is „de rigueur”, azaz kötelező volt minden ceremóniánál és ünnepélyes alkalomnál. Állott pedig ez a puffadt ujju, fekete bársony, vagy selyem ujjasból, a hasonló szinű és térdig érő nadrágból, a szerelmes szinű Donok által meg most is viselt köpenyből, a mihez pompás csipkedíszítés, vörös harsnyák és cipők járultak. A kalapról fehér, fekete, vagy piros strucc tollak lengtek.

VI. Károly császár alatt még ez volt az udvari etikett által előírt viselt. Másképp öltözve senki sem jelenhetett meg az udvarnál. Egyedül a magyar dicsőség a kolt meg mar akkor is a maga külön udvarkepesége. Legalább ebben a tekintetben mindég volt befolyásunk Bécsben.

Bizást elmondhatni, hogy a kiket az etikett zsarnoki hatalma a legerősebben sújtott, azok magok a fejedelmek voltak. Ez az etikett nemcsak azt szabályozta, hogyan öltöztek az uralkodó, hanem azt is: hányszor, és hogyan egyek napjában, mikor menjen templomba, hány lépést tegyen előre, mikor egy fejedelm látogatását fogadja, a lépcső melyik fokára vegye le kalapját ilyen fejedelmi látogatás előtt, s így tovább a végtelenségig.

Noha az időben Bécsben reporterek ép

Másutt ő felsége rendszeren a saját, előre küldött fogatát szokott kocsizni. Nem úgy a kálomista Rámában. Mirevaló volna a város pompás ötös fogata, ha nem ezen volna be a király?!

Ugyis történt. — „Eljén a király!” De ne feledjék el azért a debreczeniek — Kossuthot sem!

Ugyancsak a „Budapest” írja a következő apróságot:

„A debreczeni levegő. Csodálkoznak rajta, hogy ő felsége, a legkatholikusabb fejedelem, éppen Debreczenben kívánta olyan erősen megricskázni a kath. klerust. Pedig ez semmi egyéb, csak a debreczeni levegő hatása. Abban talán még a római páp is szoltárokat enekelne!”

A mily nyájas és előzékeny volt király ő felsége mindekihez, a kívül csak szót váltott: ép oly feszengő és kiálthatatlan modort tanusított ő felsége kiseretének különösen nem része. Régi tapasztalat különben, hogy a szolgáló mindig büszkébb az uránál, így van ez a királyi udvarnál is.

Határozatlan konstátáljuk, hogy ő felsége kiserete valami nagy népszerűségre nem verődött Debreczenben. melynek népe sokkal önzetesebb annál, hogy sem magát bárki által is lenézni engedje — még ha az illetők ő felsége udvartartásához tartoznak is! Elkéintve a dőltyfös modortól mit egyik-másik német tanusított, mar azért sem tekinthetünk rájuk rokon szennvél, mert ők vetettek le a városháza árbóczáról a nemzeti lobogót, mely nemcsak Magyarországnak, hanem egyúttal a magyar királyi és királyi jelvényes buzáttak föl helybe azt a bizonyos zászlót, melyet a magyar nemzet fájdalommal néz, mer: hazájának háromszáz éves kiszűrésére emlékezteti!

Hitet mernénk rá tenni, hogy ő felsége távolról sem fejezte ki azon óhaját, hogy debreczeni lakására is felhúzzassék ezen zászló. Annál inkább büszkék ezt, mert ő felsége Debreczenbe mint magyar király jött; látogatása a magyar népek, sőt többet mondunk, kizárólag a polgári társadalomnak szolgált; ő felsége nagyon jól tudta azt, hogy a Debreczenben összegyűlt százezer ember nem az osztrák császárt, hanem a magyar királyt ünnepli, ő felsége mindenkiel magyarul beszélt s szinte tüntetőleg emelte ki Debreczennek magyar jellegét, szíve meggyílt az őszinte magyar lelkesedés nyilvánulására: mit jelentett tehát az a bizonyos zászló?

Jelentette az udvari körök csökönyös konzervativizmusát, mely ma se tud még bele törődni abba a gondolatba, hogy Magyarország épen olyan önjogi állam, mint Ausztria, a magyar apostoli királyi cím épen olyan ragyogó, mint az osztrák császári cím s magyar földön a magyar királyt a magyarszinek illetik meg s kétszeresen megillettek volna Debreczenben, hol a katonai dísz ugyszólván alig volt képviselve, hol a polgári társadalmat tisztelte meg látogatásával!

Ideje volna tehát már annak, hogy magyar udvartartás is szerveztesse. Akkor ezek a németek Bécsben

oly kevéssé voltak még, mint egybeült: hű historiografikusok mégis megörökítették ezen etikettnek sok jellemző vonását. Ime egy példa:

Mikor a szász választó-fejedelem, Erős Ágost 1695-ben keresztül utazott Bécsen, hogy taborba szálljon a hitetlenek ellen, Lipót császár vendége elé kocsizott egészen a Dunáig. A választó-fejedelem harmincz lépést tett a császár felé, holott ez már a tizedik lépés után megállt.

Többet nem engedett meg az etikett s annak csalhatatlan papája: a főudvarmester. „Ce pauvre prince” már mint herceg Hohehohe akármilyen nagy ur is, meg sem nyugszik rózsákon! A főudvarmesterei hivatal nem szűkeura, hanem sok ügyvel-bajjal járó meltság. A ki betölti, annak az udvari etikett szövevényes labirintjében otthonosabbnak kell lenni, mint a szadagorai csoda rabbinak a talnud észízcímítő szubilitásai között.

Az ő szava dönt, az ő szava határoz minden etikett kérdésben. „Was sich ziemt und schickt” — a mi illik és dukál — annak ő a meghatározója, arguszemű ellenőre, langpallosu arkangyala. Ha a fejében semmi egyeb nem volna is, az udvari szertartások dogmagyjteményének s a góthai almanachnak benne kell lenniök az utolsó lapig.

Valóságos major domus, a kinek minden az udvartartáshoz tartozó hivatal alá van rendelve.

Elmondattam magamnak Bécsben — nem tudom utolsó íz emlékezetemben tartottam-e — hány különböző udvari hivatalnak és közegeknek a főnöke a főudvarmester, a ki mint ilyen egyúttal valamennyi testőrcsapatnak ezredese.

Vezetése alá tartoznak: a főudvarmesterei hivatal, az udvari könyvtári hivatal, az udvari penztári hivatal, az udvari orvosok, az udvari kertek igazgatósága, az udvari híradók; továbbá alája vannak rendelve: a főkonyhamester, a főéztkamárás, a főpálczamester, a fővadászmester, az udvari építészeti

maradának, hol tetszésük szerint öltöztethetnek fekete-sárga dícsőségbe az egész várost. Azt mi nem bánjuk, hogy ők ott hová miként ünneplik császárukat, de hogy még abba is bele-kotnyeleskednek, hogy mi itt hová miként ünnepljük szeretett királyunkat: bizony az nekünk zokon esk!

Elismerjük, hogy a debreczeni hatóságok — ezúttal — teljes előzékenységet tanusítottak a sajtó képviselői iránt. Valamennyi hírlapíró „passe par tout”-val láttak el, így feltartóztatás nélkül mehettek bárhova, a hol valami följegyzésre méltót találtak.

Ellenkezőleg járt el az udvari kiseret, ezek élén különösen Brankow, a főszállás-mester. Ez az ur különösen örködött a felett, hogy a hírlapírók ő felségenek színe elé ne jussanak. „Mit keresnek ott — mondá — hiszen írásban megkapják mindazon beszédek, melyeket ő felségehez intéznek, valamint ő felségenek válaszait is!”

Tény is, hogy ezen beszédeket a sajtó részére írásban kiadták, meg pedig elég korán. De hat az olvasók százezrei nem az irant érdeklődtek első sorban, hogy miként hangzottak a kabinetiroda által előzetesen megcenzurázott, valamint a király ajkára a miniszterek által adott beszédek, hanem az irant, hogy minő volt a fogadtatás külső képe s miket kérdezett a király a tisztelgőtől? E kérdésekben nyilatkozik ő felsége nagy szelleme, hámulatos emlékező tehetsége s széles körű tájékozottsága, természetes tehát, hogy a királynak minden egyes kérdése érdeklő az olvasókat.

A hírlapírókakk nagyon nehéz feladatuk volt e napon s Brankow ur gondoskodott róla, hogy feladatuk meg nehezebb legyen. A küldöttségek vezetőinek semmi kifogásuk nem volt az ellen, hogy a küldöttségekkel — szerényen a háttérbe vonulva — a hírlapírók is megjelenjenek ő felsége előtt, de hát a városháza penteken nem a főispán, nem is a polgármester, hanem a főszállás-mester parancsolt, ki pünköszt királyságát erélyesen föl is használta — a hírlapírók ellen! Midőn a tisztai ág. evang. egyházkerület küldöttsége tisztelgett, egy néhány hírlapíró akadály nélkül megjelenhetett velök együtt ő felsége előtt s tanuja lehetett a fogadtatásnak, — de már a törvényhatóságok küldöttségeivel nem jelenhettek meg, mert ott állott az ajtóban a főszállás-mester — a tiltó arkangyal.

Magyaráztuk neki, hogy ez nekünk nem privát mulatság, hanem nagyon is terhés kötelesség. Nem használt semmit.

Jekelfalussy is pártjára állott — pedig ő magyar ember s jobban méltányolhatná a hírlapírók nehéz működését. Azzal érveltek, hogy a beszédeket úgy is megkapjuk s nem akarták megerteni, hogy ez nagyon csekély kedvezmény, ezzel az olvasók nem érik be. Nem tisztelegni akarunk mi, csak — a közönség érdekében — szerény tanui akarunk lenni a tisztelgeseknek — mondók.

„Journalisten sind nicht auf der Liste!” mondá Brankov s nem eresztette be többé a hírlapírókat, pedig azok akkor sem okoztak semmi bajt, midőn a lutheranosok küldöttségével megjelentek!

Kunz József, Varga Károly és Killer Ede urak tudatják, hogy a király ő felsége

igazgatóság, az udvari könyvtár, a főszertármester, az arcieri garda, a magyar királyi testőrség, a darabont-garda s az udvari őrség.

Valóban elég embernek... Régebben meg nagyobb hivatali köre len a főudvarmesternek, csoda-e, ha az orosz fegygyugyeryta-történetre emlékeztető gazdálkodás folyt a bécsi udvarnál is.

Mailáth és mások mulatságos dolgokat jegyeztek föl erre vonatkozólag, a miből kitűnik, hogy az udvarnál oly vastag kretával számítottak akkor, a milyennel ma a legnagyobb főpinczeri genie sem rendelkezik. Csak néhány példát. II. József neje Amália császárné számára tizenkét palack bor lett bejegyézve naponta, minden udvarholgy számára pedig hat. (A semmirekellő lakánység számtalusa utaa azt lehetne inni, hogy ott az udvarholgyek ugy ittak, mint a kefe-kotók.)

Petrezselyemből egész társzekerekkel fogyasztatott el az udvar, mert évenként negy ezer forint arut számították föl a császár penztárának.

Az a pár papagály, mely a Burgban himbálózott, gyöngyöletet élt. Minden esztendőben az ő számukra két nagy hordó tokaji bor lett előirányozva, a melyben állítólag kenyérket áztattak. Ugyancsak e madarak furdetésére évenként tizenöt akó osztrak bor kellett.

Egyébírát a főudvarmester gondoskodott arról, hogy a borból mindég óriási készlet legyen a császári palota pinczeiben. 1698-ban két rengeteg hordó készült e pinczék számára, a melyek közül az egyik 3025, a másik 5050 akót tartalmazott.

Most csak az udvari pinczékől kikerült, de el nem fogyasztatott borok lesznek közpvedáv. Akkor azonban a pinczester személyzete az üres hordókra is igényt tartott. Az udvari penztárnak ugy kellett azokat tőlük megváltani, ha újakat nem akart vásárolni.

József császár nagy merészen fogott s

és kiserete részére a városháznál berendezett szobákban használt mindenféle árut, szá nyegek és függönyök mérsékelt áron eladtak.

Szombaton nagyon meglepett bennünket, midőn azt hallottuk, hogy egy udvari csendőr Debreczenben maradt a helyi lapok megvásárlása végett. Lapunk kiadóhivatalában az udvari csendőr személyesen rendelt meg több példányt a szombati számból, a kabinetiroda részére.

Ime látszik, hogy mily sulyt helyeznek a sajtó nyilatkozataira és mégis mily kevés előzékenységet tanusítottak a sajtó képviselőivel szemben!

Ha tehát a hírlapi tudósításokban hézagok és tévedések fordultak elő: annak főképp Brankow ur az oka s ha király ő felsége — ki mindennap referáltat magának a hírlapok tartalma felől — bosszankodást okoztak a netaláni hamis hírlapi tudósítások: akkor a felségnek e rossz perczeket — Brankow ur szerezte!

A „Huugária” előtti diadal-kapu ma délelőtt, midőn kiakarták ázni a földből, a saját sulya alatt meghajlott, aztán iszonyu recsegéssel lezuhant a földre. Egyik-másik rudja ketté tört. Ugy is jól meg van az fizetve!

HELYI HIREK.

Az ősz megtartotta bevonulását. A naptár szerint hivatalosan még nem vette kezdetét; hogy azonban a nyár tényleg elmúlt, arról beszél a fák hervadt lombja, mely napról napra tarkábbat mutat s erre vállának s gyümölcsös kosarak, a melyekben Pomona ajándékai láthatók. Hazatért mindenki, a ki — elvonulva a mindennapi élet mozgalmak világától — faluhelyen, hegyek közt és általában a városon túl keresett üdülést a forró nyár szakán. A gyermekek mulató helyei, a melyeken zivaj uralkodott, mindegyre pusztabbák és nemábbak. Egy-egy társaság még — nem ha-yya otthon az ősi felbőltöket — elnéz az erdőre, de ez már erősen kitartó lélekre valí s a hűvös szél csakhamar fődél alá kergeti. Itt van az ősz s fényes termékeny igyekszik a maga módja szerint pótolni, a mit a nyárral elvesztettünk.

Közigazgatási bizottság. Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága a múlt szerdán tartotta meg rendes havi üléseit gr. Degefeld József főispán elnökelele alatt. Az alispáni jelentés szerint a közbiztonsági viszonyok aug. havában teljesen kielegítőek voltak. Tíz esetek szokatlan nagy számban merültek fel, igen sok helyen jelentékeny károkat okozva. A bejelentett 23 tüzéset közül a kabai aug. 25-én csaknem vezetését vált a községre. — Ezen tüzésv 19 lakóház, 49 melleképület, 40 csomo takarmány, kicsepeit gabonánemnek s hazállatok elpusztításával mintegy 10.000 frtnyi kárt okozott; két emberélet a veszálodoztalul esett. A károsultak javára a könyöradomány gyűjtés megindított. — A hasznos hazállatok egészségi állapotában tetemes javulás állott be. A szájs és górgótfájás járvány nagyresben megszűnt. Ügyforgalom volt aug. hóban közigazgatási ügy 1117. Elint. 917. — Hatrány 200. Közigazgatási bizottsági 141. Elint. 60, natr. 81. A nepoktatási intézetekben szűnődő levén, a tanítás szűnetelt. — A t. főorvos jelentése szerint aug. hó

hagyomány, szokás és udvari etikett címén megelt agúási istálló kitisztításához, rettentő megbotránkozására az udvari szertartásokkal összenőtt köröknek. Ő volt tudvalevőleg az első osztrák uralkodó, a ki az elődje által viselt papi talár-fele öltönyt, majd a spanyol újast es köpenyt, az egyenruhával cserelte föl. Mikor kevéssel atyjának halála után először vette magára az egyenruhát azon czéllal, hogy egy udvari ünnepléységre induljon, maga mondta dolgozó szobájából kijövet: „Na most rögtön elajúl a főszertartásmester.”

Othon vagy uton ellenben József császár rendszerint egyszerű polgári ruhát viselt. Az egyenruhák általa benozott uralma mind e napig főnáll az udvarnál. Soha főherczeg másképp, mint katonai egyenruhában udvari ünneplély alkalmával nem látható.

Az uralkodó család tagjai által közönséges alkalommal is anyaira mellözött polgári ruhát sok evtized óta b. e. Rudolf trónörökös hozta ismét érvényre.

Gyászszerteknél a dynasztia férfitagjai tudvalevőleg a fekete karszalagot használják a fegyver kabát utján. Ez az újítás is József császárra vihető vissza. Előtte a spanyol etikett azt követelte, hogy a fejedelmért viselt gyász kifejezője egy arczot ellepő fekete fátyol legyen. Egy parancsszava megszüntette ezt a boszántó nevetéses maszkarádót is.

Bármennyit mosott is le azonban a kor-szellem szüntelenül csapkodó árja a sötét századok előiteletes legközeben keletkezett etikettől, maradt még elég fón belőle. Maga az órok hosszú sorához a belső tanácsosi ranghoz s a tiszti kardbójhoz kötött udvarkepeség is egy régibb kor merev nézeteinek kifolyása. Akárhogy írize is azonban a főudvarmester ezen „szent” tradíciókat: a régi basztárból, hol egyik, hol másik kó hull le. E pur si muove!

B. N.

rendkívül hűsek teljesen kálát lehetős + 38° (kiszáradása. levén, az eg Méghalt 300 Rendkívül kabal (tözeve üg yész zorményi f kosárléssé meny 88 fr. Fegyelem r fő m é r n d megei ut n d ság czimén zásokból leir megkezdett jelen t é s 1399 frt 73 dohány jöve gyaszási ad resi jövedék tesí halasztá * Az 5. hetéleg csö lenni szokot van, miutb ujt esztendőj most kezdőd templomai te

* Az az Az „E. H.” czencziát: k nyek adójár már politiká hogy jóirma sen mult, h s én is nem s nemet. A he voltunk mar htein, az ál cztek mindi a gondoskodó akkoron De egyik érteke drás, a fővá viselője, ran sara, bó indó hogy a pénz legeyek meg javaslát be lyogták az helyesléssel volt tagjai k A nagy tan elhelyezett helyéről fölk odo lepett a meile s egyi — az agglie ványozo abut hogy az agg nek az élet tányos dolog hekezen való egyenliték megkapó szí orontelen h gyatott, szer a beteggyo oromeloi so családapaan az amugy is meg ternese let tagjaira t nevű vezere

András egy vedelmere le sa halunk a — haccak V masztja! * Iskol az, hogy aty Egy berlini eppen most ugyane tanit Az atyat ug a helyzetbe felbeszakit tant, ismet e erettesít biz csomaggal a ellatogatnak lomban. * A sz ger-bele sze szabad egye teveszeneny esedmenyes talan kezele ha a legcsok kendőbe, a sel is alig igen, ug a erős. A min eröltet, me erőszakos te esetlen log szenkeuet elzarhato ed dugattyuval kismosuk a tartányat is pizkot is e rakjuk ujbo a lecskendé veteleket vi rugot meg mert könyv ronyguro k ran meggye galyat, mi

224 186

városbáznál berendezett... rendkívül hőséggé és száraz volt, az őszi vetések teljesen elsültek, szántási és vetési munkát lehetetlen volt. A hőmérő + 11 (regg.) és + 38° (délben) között ingadozott. A kukák kiszáradása, az ivóvíz megromlása állandó...

rendkívül hőséggé és száraz volt, az őszi vetések teljesen elsültek, szántási és vetési munkát lehetetlen volt. A hőmérő + 11 (regg.) és + 38° (délben) között ingadozott. A kukák kiszáradása, az ivóvíz megromlása állandó...

lehet, épp azért szükséges ilyenkor, hogy a rugónak kézzel is segítsünk, felhúzza a dugattyút. Erős rugót a fecskendőnél azért nem lehet alkalmazni, mert a dugattyú lenyomása igen kifárasztaná a munkást és ez végül sem bírná a dugattyút egészen lenyomni...

mából, továbbá Baló Mihály és Horváth László nyug kuriai bírónak a bírói pályán szerzett érdemei elismerésül a Lipót-rend lovaskeresztjét díjmentesen adományozta; továbbá Morlin Imre budapesti ügyvédnek, a közügyek különösen a közjótékonyaság terén szerzett érdemei elismerésül a harmadosztályú vaskorona-rendet, Krepler Fridolin, trencsén-templi fűrdő igazgatónak, ezen fűrdőhely felvirágzása érdekében teljesített kiváló szolgálatai elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta...

Azé volt a falu, azé volt az erdő, a szántó földek messze-határig. Ha észrevette a leányt, mindig beszédbe ereszkedett vele. Megdicsérete formás, gömbölyű bokáit, gyöngyözött, hogy ne barangoljon el a sűrűbe, nehogy felszurkálja a száraz galyak szurós tövisre. Azt is mondta neki, hogy jöjjön el a kastélyba, majd vesz ő neki piros csizmát, nem kell neki mezteláb járnia...

Kemény, hideg téli éjszakán egy ifjú ballag a falu felé a friss hóval fődött erdei úton. Nemzetőri egyenruhájá foszlányokban csung le a testéről. Mikor a metsző téli szél keresztül járja a ruha rongyait, meg-meg gyorsítja lépteit, de csak pár pillanatra, nagyon nehezen bírja már lábait, minden tagját megtörte a hosszú út.

Mikor kiér a kereszt-utra, szemébe világlanak a kastély kivilágított ablakai. Ott benn a kastélyban pedig mulat az összegyűlt vadász-társaság. Kihallatszik a cigány zene, az urfi habogtatás. Az ifjak kezében sorba jár a pohár, sorba jár a szép leány. Hej, ha látád az a szegény eltörődött utas, hogy a hűtelen Zsuzsikának hogy ölelgetik sorba karcsu derekát, hogy szedik ajkáról az édes csokokat!

De az ifjú ott künn a sötét éjszakában nem lát semmit, csak a kivilágított ablakokat. Csak addig szeretne még elmenni, de érzi, hogy nem bírja ki odáig. S a mint ott küzd a végkimerítés s a hideg ellen, egyszer csakugyan erőt vesz rajta a lankadság, összerogyik. A fagyos téli szél keresztül sít a lombtalan száraz galyokon. Az összecsapódott ágak megcsörrennek, mintha azt sutognák: jobb is így, jobb is így!

HIREK.

diadal-kapu ma... Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

SZERKESZTŐI POSTA. Kírn Nagyon kedvelges versek, úgy hogy még a Piripócsi Törögató című lap se közölné őket.

Főszerkesztő: Szimay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

515 sz. 1890.

Arverési hirdetmény.

A debr. kir. járásbíróóság 13368/1890 sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Biedermann E. és Fia kereskedő cég részére Pásztor József és neje Szabó Mária debreczeni lakosoktól 620 frt — kr tőke, ennek 1890. évi kamatszús hó 28. napjától számítható 6% kamatai, és eddig összesen 33 frt 47 kr perköltség erejéig 1890. évi Aug. hó 28-án bíróság leoglalt, és 864 frt 50 kr-ra becsült házbitorok, és férfi ruha árú 1890. évi szeptember hó 29-én d. e. 10 órákor kezdetét veendő és Szapannos utcán 432 sz. a. háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen azonnali készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Debreczen, 1890. évi szeptember hó 15.

Török Péter bir. kiküldött.

Gazdatiszt.

Egy jó bizonyítványokkal ellátott gazdatiszt ispánnak ajánlkozik. Értekezhetni nagy-csapó-utca 288 sz. a. Négyesi Abrahánnal.

Ajánlkozik.

Gál Istvánné okleveles szülész, kellő műveltségénél fogva úgy urnőkhöz, mint a közép osztályhoz alkalmazható, ajánlkozik valamely közel vidéki helységbe közösi bábának elfogadható méltányos feltételek mellett. Lakása Debreczenben, csapó-utca 275 sz. a.

Hazánk s a külföld.

Rövid hírek. Az Eiffeltorony mint csillagvizsgáló. Az a kérdés: "Hogy mire való az Eiffeltorony?" már ismételtelen foglalkoztatta a párisi lapokat. — Azok — írta az egyik — "a kik föléptettek, azt akarták megmutatni a mindenségnek, hogy mire képes a francia ipar és ez is már valami!" Mások azt mondják, hogy ezer meg ezer francia és külföldi e torony tetejéről küldtek leveleket "Eiffeltorony bényeggel" a világ minden tájékára, mar ez is valami. Meg sok jótétmenyet lehetne az Eiffeltoronynak felismerelni, de az bizonyos, hogy most meteorológiai állomást akarnak a toronyból csinálni. A párisi központi meteorológiai iroda különböző csillagászati gépeket vitetett fel a toronyba és úgy találta, hogy jobban megfelel a célnak, mint a legmagasabban fekvő csillagvizsgálók. Mert miáltal a Picy de Dome és a Pic du Midi csillagvizsgálójánál a hegytömegek jelentékeny befolyást gyakorolnak a levegő hőmérsékere és az atmoszféra mozgására, az Eiffeltorony teljesen tiszta a levegő. — Rendjelesé. A hivatalos lap hat rendje adományozást közöl. A király Nemeth János budapesti itélő-tábla tanácselnöke, Hertzig Sándor kuriai bírónak nyugalmaztatásuk alkalmából, továbbá Baló Mihály és Horváth László nyug kuriai bírónak a bírói pályán szerzett érdemei elismerésül a Lipót-rend lovaskeresztjét díjmentesen adományozta; továbbá Morlin Imre budapesti ügyvédnek, a közügyek különösen a közjótékonyaság terén szerzett érdemei elismerésül a harmadosztályú vaskorona-rendet, Krepler Fridolin, trencsén-templi fűrdő igazgatónak, ezen fűrdőhely felvirágzása érdekében teljesített kiváló szolgálatai elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta...

Jobb is úgy. Irta: Szatmári Zoltán. Csak egyszer nézett bele azokba a tüzese feketé szemekbe, csak egyszer érezte annak a puha, remegő kacsonak a szorítását és már akkor tudta, hogy szereti. Mikor meg egy csendes nyári alkonyon megrallotta neki; a leány biztatólag mosolygott s azt mondta, hogy ő is szereti. Hogy, hiszen meg senki se volt olyan bátor, mint ez a sugár izmos legény; hogy a szemébe merete volna mondani. Tetszett neki ez a felleges. Aztért mondta, hogy szereti! — A legény elhitt.

A mi azután következett, az már csak álom volt. Egy káprázat, édes álom. Mindketten almodtak: boldogságról, kejről a leány, szerelemről az ifjú. Mikor pedig eljött az ősz, mikor elkapkodta az őszi szél a sárguló levelet s elsodorta messze, ismeretlen vidékre, akkor fölebredtek. Az ifjúnak menni kellett. Elkeltt menni arra a mezőre, hol veréket aztartják a mezőket s nem terem virágokat a rét, a hol drága az élet, mégis olcsó a halál. Mielőtt elment volna, még egyszer találkoztak lena a falu alatt, a fűzesben. A leány átfogta a leány karcsu derekát, belenezett a szemébe s megkérdezte tőle, hogy megvárja-e míg vissza jön? megsirátja-e, ha eliesik. A leány nem válaszolt semmit, hanem tele sirta kis fehér köntényét. A legény azt gondolta, hogy elég, hogy ennél szebben nem is válaszolhatott volna, ráforrasztotta ajkát a leányra, hogy kiscseréjék az utolsó — talán a legutolsó csókot. A kis patak pedig sebesen futott lefele, lábaik alatt, el-elkapkodták játszi hullámai a fűzfa lepergő sárga leveleit. Fenn a légben kelepelve távozott a golya, tova szállott, melegebb hazát keresett a daru.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

Az 5621-ik év. A város képe észrevehetőleg eszöndösebb, mint a minő rendesen lenni szokott: az üzletek nagy része zárva van, minthogy izraelita polgártársaink most új esztendőjüket ünneplik. Számításuk szerint most kezdődik az 5621-ik év. A városnak izr. templomai természetesen zsúfolva vannak.

